

PAGODA

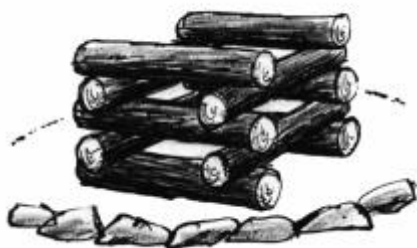
Pagoda je nejpoužívanějším tvarem slavnostního ohně. Stavíme ji pro ohně zahajovací i závěrečné. Má tvar komolého jehlanu a dá se postavit jako čtyřboká nebo šestiboká. Vnitřek nevycpáváme jen jemných chrastím, které rychle vzplane, ale prokládáme silnějšími větvemi i rozštípnutými polínky.

PYRAMIDA

Pyramida má tvar kužele a je to nejjednodušší tvar ohně. Používá se nejvíce na intimní typy ohňů jako jsou slibové, nebo při posezení a trávení delší večerní chvilky.

HRANICE

Hranice je nejslavnostnější tvar ohně, i když většina táborníků dává přednost pagodě pro její ladnější tvar. Již staré národy používali hranici třeba k pohřbívání významných zemřelých. Ze všech typů ohňů dává hranice největší žár. Staví se ve tvaru krychle.

Slavnostní oheň se musí stavět bez použití hřebíků, drátů a podobných barbarských věcí. Nejhorším prohrěškem proti tábornické etice je použití k podpálení slavnostního ohně papír. Zapalování slavnostního ohně je obřad a většina kolektivů ho má léty propracovaný.

Právo zapálit slavnostní oheň bývá zároveň i určitým vyznamenáním. Je dobrým zvykem, že se po zapálení ohně do doby, než se oheň rozhoří, dodržuje ticho nebo se zpívá obřadní píseň. Tento okamžik je určen vzpomínkám na blízké lidi a krásné okamžiky.

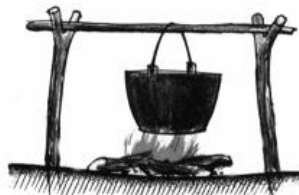
Pravidal chování u slavnostního ohně:

- Nejvyšší poctou je funkce toho, kdo se o oheň stará, kdo má právo přikládat. Vždy je určena jedna nebo dvě osoby, kteří jako jediný toto právo mají. Jména se používají různá, nejčastěji ohnivec, ohnivák.
- Do kruhu okolo hořícího ohně se nesmí vstupovat. To je dovoleno pouze ohnivci, těm, kteří zapalují a při zvláštních ohních například slibujícím.
- Kolem ohně můžeme sedět přímo na zemi, nebo na zhotovených lavicích z přírodního materiálu. Pro významné členy se staví i křesla.
- K ohni se nikdy neotáčíme zády.
- Do ohně nesmíme nic strkat, házet, rozfoukávat ho, opékat na něm špekáčky.
- Táborový oheň se vždy nechává dohořet, nikdy ho nehasíme ani vodou, ani ničím jiným. Kontrolovat dohasínající oheň je úkolem nočních hlídek.
- Druhý den, jak popel vychladne, ihned ho odstraňujeme, ohniště vymeteme.

ZÁVĚS NA KOTLÍK

ZÁVĚS NA KOTLÍK

ZÁVĚS NA 2 KOTLÍKY

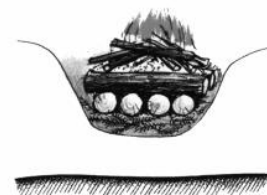
PEČENÍ NA ROŽNI

STRÁŽNÍ (HLÍDKOVÝ) OHEŇ

OHEŇ NA SNĚHU

Závěsy na kotlík: Vidlice pro závěs i hrazdu, na které je kotlík zavěšen, děláme vždy z mokrého dřeva listnatých stromů. Pokud nedodržíme tuto zásadu, může nás potkat nemilé překvapení v podobě vylité polévky v ohni.

Pečení na rožni: Nežli začneme péct na rožni, musíme mnohem dříve rozdělat oheň a vyrobit velké množství žhavého popela. Pečeme žárem z popela a ne přímým ohněm. Pro takovouto činnost je nejvhodnější přikládat dubovým nebo bukovým dřívím – nedává velký plamen, ale zato hodně sálavého tepla.

Strážní oheň: Oheň slabě hoří nebo jen doutná. Je málo viditelný a přitom dá dostatek tepla a dlouho vydrží.

Oheň na sněhu: Oheň rozděláváme na roštu ze syrové kulatiny, kterou ještě podložíme syrovým chvojí.

Setonův hrnec

je další věc, která celkem spolehlivě funguje. Do dosti hluboké jámy naklademe vrstvu rozpálených kamenů. Na ni položíme zabalené maso (nesmí být příliš velké kusy) a překryjeme vrstvou rozpálených kamenů. Uprostřed přidržíme kůl a zasypeme hlinou, kterou dobře udupeme. Kůl vytáhneme, do díry nalijeme malý kotlík vařící vody a kůl vrazíme zpět. Asi za tři hodiny maso vyhrabeme a můžeme hodovat.